نحن المسلمون

Mi, muslimani!

Isječak iz djela:

قِصَصٌ مِنَ التَّارِيخِ

„Priče iz historije“

علي بن مصطفى الطنطاوي

Ali bin Mustafa et-Tantavi

Mi, muslimani!

Pitajte o nama zemlje Šama i njegove bašče, zemlje Iraka i njegova blaga, Andaluziju i njene zidine,

Pitajte Misr i njegove doline, Arapski poluotok i njegove pustinje, dunjaluk i sve na njemu!

Pitajte Afriku i njene savane, predjele Persije, podnožja Kavkaza,

Pitajte obale Ganga[1] i Luara[2], dolinu Dunava,

Pitajte svaku zemlju na planeti i svaki kraj pod nebeskim svodom!

Svi oni znaju po koju priču o našim junaštvima, požrtvovanosti, dostignućima, ponosu, naukama i umjetnostima.

Mi, muslimani!

* * *

[1] Najveća rijeka u Indiji. (op. prev.)

[2] Najduža rijeka u Francuskoj. (op. prev.)

Mi, muslimani!

Da li su bašče slave navodnjene ičim osim našom krvlju? Da li su perivoji junaštva ukrašeni ičim osim tijelima naših šehida? Da li dunjaluk zna plemenitije, velikodušnije, suosjećajnije, samilosnije, veličastvenije, uzvišenije i učenije od nas?

Mi smo nosili baklju upute dok je Zemlja tumarala tminama neznanja, i rekli smo njenim stanovnicima: „Ovo je put!“

Mi smo postavili terazije pravde dok su ostali narodi podigli štap tiranije.

Mi smo izgradili dom znanju gdje će utočište naći kada su ga ljudi istjerali.

Mi smo proglasili ravnopravnost u vremenu kada su ljudi obožavali svoje kraljeve i prvake.

Mi smo oživjeli srca vjerovanjem, razum znanjem i sve ljude slobodom i civilizacijom!

Mi, muslimani!

* * *

Mi smo izgradili Kufu i Basru, Kairo i Bagdad,

Mi smo osnovali civilizaciju Šama i Iraka, Misra i Andaluzije!

Mi smo napravili *Kuću mudrosti*[3], medresu *Nizāmiju*[4], Kordobski i Azharski univerzitet.

Mi smo izgradili Umevijsku džamiju, *kupolu na Stijeni*[5], grad *Samirā'*[6], zamak *Ez-Zehrā'*[7] i Alhambru.

---

[3] Radi se o instituciji koju je osnova abasijski halifa Harun er-Rešid (vladao 170-193. god. po H.) pod nazivom *Bejtul-hikme*, a unaprijedio je njegov sin El-Me'mun (vladao 197-218. god. po H.) u koju su dolazili najveći umovi i najvještiji prevodioci tog vremena i u kojoj su prevedena i napisana nebrojena naučna djela. Vidjeti: Ez-Ziriklī, *El-Ealām*, 8/62., i 4/142. (op. prev.)

[4] Veliki sistem škola i univerziteta kojeg je utemeljio seldžučki vezir Nizamul-Mulk (408-485. god. po H.) 459. god. po H. (op. prev.)

[5] Kubbetus-sahra, kupola na stijeni u blizini džame El-Aksa u Jerusalemu s koje je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, uzdignut na nebesa u noći Mi'radža (op. prev.)

[6] Grad kojeg je osnovao abasijski halifa Mu'tesim ibn Harun er-Rašid (179-227. god. po H.). Prije toga je tu bila pustinja gdje je halifa Mu'tesim napravio grad za svoju vojsku gdje se obučavala i kako ne bi uznemiravala obične ljude u Bagdadu. U njemu je sproveo rječne kanale, izgradio velepne zamkove, vrtove, bazene i mejdane. Vidjeti: Vidjeti: Ishak ibnul-Husejn El-Munedžim, *Akamul-merdžan fi zikril-meda'ini fi kulli mekan*, 1/36., prvo izdanje: 'Alemul-kutub, 1408. (op. prev.)

[7] Zamak u istoimenom gradu u blizini Kordobe, koji predstavlja vrhunac ljepote i stila. Taj grad i zamak je osnovao najveći vladar Andaluzije Abdurrahman en-Nasir (277-350. god. po H.). Vidjeti: Ez-Ziriklī, *El-Ealām*, 3/324. (op. prev.)

Mi smo podučili stanovnike Zemlje, bili smo profesori, a oni učenici...

Mi, muslimani!

* * *

Od nas su Ebu Bekr, Omer, Nuruddin[8], Salahuddin, i Aurangzeb[9].

Od nas su Halid[10], Tariq[11], Kutejbe[12], Ibnul-Kasim[13] i vladar Zahir (Bejbers)[14]

---

[8] Nuruddin Mahmud ibn Zengi koji je vladao na sredini 6. hidžretskog stoljeća. (op. prev.)

[9] Vladar Indije od 1068. do 1118. god. po H. (op. prev.)

[10] Halid ibn Velid, radijallahu anhu, ashab Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Allahova sablja, najveći vojskovođa i strateg svih vremena koji nikada nije poražen. Vidjeti: Ez-Ziriklī, *El-Ealām*, 2/300. (Op. Prev.)

[11] Tarik ibn Zijad (50-102. god. po H.) jedan od najvećih muslimanskih vojskovođa i osvajač Andaluzije. Vidjeti: Ez-Ziriklī, 3/217. (op. prev.)

[12] Kutejbe ibn Muslim el-Bahili (49-97. god. po H.), veliki muslimanski vojskovođa koji je svojim osvajanjima prodro sve do Kine, osvojivši Havarizm, Sidžistan, Semerkand i veliki dio srednje Azije, uključujući i dijelove Kine, nametnuvši joj džizju. Vidjeti: Ez-Ziriklī, *El-Ealām*, 5/189. (op. prev.)

[13] Kasim Es-Muhammed ibnul Sekafi (62-98. god. po H.), veliki muslimanski vojskovođa, osvajač Sinda. Vidjeti: Ez-Ziriklī, *El-Ealām*, 6/334. (op. prev)

[14] Zahir Bejbers je memlučki vladar koji je razbio mit o nepobjedivosti Tatara, nanijevši im teške poraze više puta uzastopno poslije perioda u

Od nas je i Buharija, i Taberi, i Ibn Tejmijje, i Ibnul-Kajjim, i Ibn Hazm, i Ibn Haldun,[15]

Od nas je i Gazali, i Ibn Rušd, i Ibn Sina, i Razi,[16]

Od nas je Halil, i Džahiz, i Ebu Hajjan,[17]

Od nas je i Ebu Temam, i El-Mutenebbi, i El-Mearri,

Od nas je i Mabed, i Ishaq, i Zirjab,[18]

Od nas je svaki halifa koji je bio živi uzvišeni primjer za čovječanstvo,

I svaki vojskovođa koji je bio jedna od Allahovih isukanih sablji,

I svaki alim koji je za čovječanstvo ono što je razum za tijelo!

Od nas je još sto i jedna hiljada velikana!

Od nas, muslimana!

* * *

kojem su bili apsolutno neporaženi. Njegova biografija je ispunjena velikim podvizima i pobjedama nad Tatarima i krstašima. Vidjeti: Ez-Ziriklī, *El-Ealām*, 2/79. (op. prev.)

[15] Elita islamskih učenjaka. (op. prev.)

[16] Filozofi (op. prev.)

[17] Gramatičari i lingvisti arapskog jezika (op. prev.)

[18] Arapski pjesnici iz doba Umejevića i ranog doba Abasija. (op. prev.)

Naša snaga je u našem imanu, ponos u vjeri, pouzdanje u Gospodara,

Zakon nam je Kur'an, predvodnik nam je Vjerovjesnik, dok je vladar sluga ljudima.

Kod nas je slabi čije pravo treba ispuniti – jak, a jaki je pomagač slabom.

Mi smo svi braća u ime Allaha, jednaki pred vjerom.

Mi, muslimani!

* * *

Mi, muslimani!

Zavladali smo a zatim pravedni bili, dok smo gradili visoka smo zdanja podigli, kad smo osvajali daleko smo stigli. Bili smo jaki a pravični, u ratu samilosni, u miru pravedni, najbolji vladari i prvaci među osvajačima.

Osnovali smo civilizaciju koja je sva bila u hajru i bereketu, civilizaciju duha i tijela, vrline i sreće, kojom su se mnogi ljudi okoristili, u čijem su okrilju svi stanovnici Zemlje odmarali, koju smo svojom krvlju napojili i na lobanjama naših šehida izgradili.

Da li ima zemlje u kojoj nemamo nekog šehida, koji je dao život za islam i mir, za iman i sigurnost?

Mi, muslimani!

Da su se uzvišeni ideali ljudi ostvarili osim kod nas?

I da li svemir poznaje ljudsku zajednicu, osim naše, koja je izgrađena na plemenitom moralu, istinoljubivosti i davanju prednosti drugima nad sobom?

Da li se igdje spojila realnost života sa snovima filozofa i nadama reformatora osim na početku islama? Sjetite se dana kada se muslimanski ranjenik žrtvovao u bici, tražeći gutljaj vode, pa kada uze čašu vidje drugog ranjenika, i dade mu prednost nad sobom, a sam umrije žedan...[19]

Ili dana kada su jednoj muslimanki poginuli muž, brat i otac, pa kada o tome bi obaviještena ona upita: „Šta je sa Allahovim Poslanikom?“ A kada joj rekoše da je živ, ona odahnu: „Svaka nesreća poslije toga je lahka.“[20]

Ili dana kada se jedna starica usudila prigovoriti Omeru dok je bio na minberu, na javnom mjestu, iako je vladao prostorom koji danas zauzima jedanaest zemalja.

---

[19] Misli se na ashaba Ikrime ibn Ebi Džehla, radijallahu anhu, na bici na Jermuku 15. godine po Hidžri. Na njegovom tijelu nakon njegovog šehadeta je pronađeno više od sedamdeset uboda, rana od strijela i udaraca. Vidjeti: Ez-Zehebi, *Sijer*, 1/324. (op. prev.)

[20] Misli se na ashabijku Rumejsu bint Milhan, majku poznatog ashaba Enesa ibn Malika, radijallahu anhu, poznatiju kao Ummu Sulejm, radijallahu anha, na bici na Uhudu. (op. prev.)

Ili dana kada jedan od nas voli svome bratu ono što voli sebi, i daje mu prednost nad sobom makar i sam bio u potrebi...

Bili smo čisti i tjelesno i duhovno, i materijalno i apstraktno! Nijednu stvar nismo radili niti ostavljali, niti bismo ustali niti sjeli, niti otišli niti došli, osim radi Allaha.

Usmrtili smo prohtjeve duša naših, tako da su prohtjevi slijedili ono sa čim je Kur'an došao. Bili smo elita ljudskog roda, najčistiji dio ljudskoga roda...

Učinili smo istinu stvarnošću, ono o čemu su filozofi i reformatori mogli samo puste nade gajiti...

Mi, muslimani!

* * *

O našim slavnim djelima je ispjevano na stotinu Ilijada i hiljadu Šahnama, a da se nisu sva iscrpjela, jer naša slavna djela ne nestaju zato što se izbrojati i pobrojati ne mogu.

Ko će izbrojati naše bitke u kojima smo pobjedu izvojevali?

Ko će pobrojati naša dostignuća u nauci i umjetnosti?

Ko će istražiti sve naše genijalce i junake?

I pobrojati sve kamenčiće u velikom i šljunkovitom rječnom koritu?

Napišite hiljadu knjiga kao što je *Na margini sire,*

I isto toliko *Na margini historije,*

I napišite po stotinu knjiga o svakom velikanu!

Sira i historija će ostati poput nenačete zemlje i netaknutog rudnika.

* * *

Mi, muslimani!

Mi nismo poput drugih ummeta koje veže samo jezik, a u njima ima dobrih i loših.

I nismo poput naroda koje samo veže krv, a u njima ima čestitih i pokvarenih.

Mi smo jedna velika dobrotvorna zajednica.

Naši članovi su plemeniti ljudi iz svakog ummeta, bogobojazni i čisti.

Ako je krv različita – bogobojaznost nas povezuje, ako se razlikuju jezici – vjerovanje nas ujedinjava,

Ako su udaljena staništa – Ka'ba nas približava.

Zar se ne okrećemo pet puta svakog dana ka ovoj Ka'bi? Zar se ne sastajemo svake godine na Arefatu? Zar to nije simbol da je islam sveobuhvatna nacionalnost čiji je centar u arapskom Hidžazu, čiji je predvodnik arapski Vjerovjesnik, čija je knjiga arapski Kur'an?

* * *

Mi, muslimani!

Naša je vjera očita vrlina i sjajna istina,

Bez zastora, skrivenosti i tajni,

Jasna poput minareta, pa zar u tome nema simbolike?

U kojoj se zajednici, i u kojoj se vjeri njeni principi ponavljaju deset puta svakoga dana kao što se emituju principi vjere nas, muslimana, na jezicima mu'ezzina:

„Ešhedu ella ilahe illallah, we ešhedu enne muhammeden resulullah!"

* * *

Mi, muslimani!

Mi ne klonemo niti tugujemo, jer je Allah sa nama!

Svakoga dana trideset puta slušamo ovaj sveti uzvišeni poziv, ovu snažnu himnu: „Allahu ekber!“

Junaštvo je u našoj prirodi, a ljubav prema požrtvovanosti teče našim venama!

Prolazak vremena tome ne može naškoditi, niti ga iz naših duša razni događaji izbrisati.

Nama pripada Poluotok, na čijem se pijesku ispekao svaki silnik koji je na njegovo tlo kročio, a čiji stanovnici i pored njegove vreline u vrtovima borave.

Nama pripada Šam i nizije njegove koje su krvlju natopljene, i njegova najviša planina;

Nama pripada Irak, Rumejsa[21] i obale Eufrata,

Nama pripada Palestina u kojoj se Brdo Vatre[22] nalazi,

Nama pripada Misr, dom znanosti, umjetnosti i utočište islama,

Nama pripada sav Magrib i Rif[23], mjesto junaštva i požrtvovanosti,

---

[21] Oblast u Iraku. (op. prev.)

[22] Vulkan iz kojeg danju izlazi dim, a noću se vidi plamen kod kojeg izvire jedan hladan i jedan vruć izvor. Vidjeti: Hasen ibn Jezid Es-Sirafi, *Rihletus-sirafi*, 1/31., *El-medžme'us-sekafi*, Ebu Dabi, 1999. (op. prev.)

[23] Planinski lanac u Maroku. (op. prev.)

Nama pripada Konstantinopolj, prepun minareta i kupola, nama pripada Perzija, Afganistan, Indija i Java,

Nama pripada svaka zemlja u kojoj se uči Kur'an, i minareti ezanima odjekuju,

Nama pripada budućnost ako se vratimo svojoj vjeri!

Nama, muslimanima!

* * *

Ali bin Mustafa et-Tantavi,
Qasas minet-tarih, str. 19-26.

Biografija autora

Šejh Ali bin Mustafa et-Tantavi je rođen 23. džumadel-ula 1327. hidžretske godine (12. juna 1909. po miladu) u Damasku u porodici znanja i vjere. Njegov otac Mustafa je bio učenjak, kao i njegov djed Muhammed er-Tantavi.

Njegovo djetinjstvo obilježile su eksplozije savezničkih bombi koje su razarale Damask, dok su se ostaci osmanske vojske povlačili, ostavljajući Šam opustošenim i osiromašenim. Prva teška lekcija koju je naučio bila je raspad Osmanskog carstva i pretvaranje njegovih pokrajina u male države.

Iako je tada bio učenik, njegova svijest bila je ispred njegovih godina. Kada je u školi pozvan da učestvuje u dočeku novog francuskog komesara, odbio je i održao govor: „Francuzi su neprijatelji naše vjere i naše domovine i nije dozvoljeno da ih dočekujemo.“

Jednom prilikom, u džamiji u Damasku, preuzeo je ulogu govornika pred pristalicama okupatora. Snažnim glasom pozvao je ljude i održao govor o vjeri i slobodi, čime je pridobio narod i osujetio planove svojih protivnika.

Godine 1963. preselio se u Saudijsku Arabiju, gdje je predavao na fakultetima šerijata i radio u medijima. Imao je radio-emisiju „Pitanja i problemi“ i TV-emisiju „Svjetlo i uputa“.

Šejh Ali Tantavi bio je jedan od najpoznatijih islamskih daija, omiljen i široko prihvaćen među

ljudima. Njegov stil bio je jednostavan, lijep i jedinstven – razumljiv i učenima i običnim ljudima.

Bio je poznat po širokom znanju, snažnoj memoriji i umjerenosti, daleko od pretjerivanja i zapostavljanja. Pisao je u brojnim časopisima i novinama, bavio se književnošću, dječijom literaturom i istraživanjem islamske baštine.

Bio je hrabar daija, čvrst u svojim principima, spreman na žrtvu radi istine. Ostavio je snažan utjecaj na ljude kroz svoje pisanje, predavanja i rad u zakonodavstvu, posebno u oblikovanju porodičnog prava u Siriji.

Njegova unuka opisuje ga kao izuzetnog odgajatelja, čiji je pristup bio drugačiji od ostalih, pun mudrosti, razumijevanja i ljubavi.

Bio je hrabar, iskren i nepokolebljiv u istini. Volio je znanje, čitanje i istraživanje, te je posjedovao izuzetnu inteligenciju i pamćenje. Njegov stil komunikacije bio je zanimljiv, duhovit i uvjerljiv.[24]

[24] Ovu biografiju možete pronaći na portalu islamweb.net. (op.prev.)